

ਜੇ ਵੀ ਗੁਪਤਾ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਮੌਗੀਆ, ਜੇ.

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਡਾ. ਹਰੀ ਰਾਮ ਕੋ-ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਦਾਤਾਰਪੁਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਤਨ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1427 ਆਫ 1982

31 ਅਕਤੂਬਰ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਏਡਿਡ ਸਕੂਲਜ਼ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1969- ਐੱਸ. 3(2)- ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ-ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ-ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਦਲੀਲ-ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ। ਮਿਸ਼ਨਰ—ਅਜਿਹੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ—ਕੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਭਾਵ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਯਕੀਨਨ, ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ ੭)

1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1121 ਵਿੱਚ ਹੇਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਜੇ. ਐਮ. ਟੰਡਨ ਦੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਆਰ ਮਹਾਜਨ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ ਐਸ ਮੌਰੀਆ, ਜੇ.

- (1) ਸ਼੍ਰੀ ਰਤਨ ਲਾਲ ਸਰਮਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਡਾ: ਹਰੀ ਰਾਮ ਕੋ-ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਦਾਤਾਰਪੁਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

18 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਸ੍ਰੀ ਰਤਨ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ 'ਤੇ 12 ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਗਬਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਏਡਿਡ ਸਕੂਲਜ਼ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1969 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ੍ਰੀ ਰਤਨ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਤਨ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 15 ਮਾਰਚ, 1971 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-9) ਰਾਹੀਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। 3 ਦਸੰਬਰ, 1973 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P-10)।

(2) ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸ੍ਰੀ ਰਤਨ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਕੂਲ 'ਚ ਅਧਿਆਪਕ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ-ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 12 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਵੀ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਚਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਜੋ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਵੀ ਸਾਲਾਨਾ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਰਿਪੋਰਟ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। -ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈ।
ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਡਾ: ਹਰੀ ਰਾਮ ਕੋ-ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦਾਤਾਪੁਰ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਤੇ ਹੋਰ (ਆਰ.ਐੱਸ. ਮੋਰੀਆ, ਜ.)

(3) ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 12, ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੇਠ

ਲਿਖੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

“12. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹਨ

ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 129-37 ਦਸੰਬਰ 1969 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਮੇਲਗੇਮੇਟਿਡ ਫੰਡ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਅਧਿਆਪਕ ਇੰਚਾਰਜ ਏਮਲਗੇਮੇਟਿਡ ਫੰਡ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਨੇ ਗਵਾਹੀ-ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਜ਼, ਭਾਵ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਜਾਂਚ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੱਖਪਾਤ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 12 ਨੂੰ ਰਿਮੋਟ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। ਤਬੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 6, 10 (ਬੀ) ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 11 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਦਲੀਲ ਸੀ।

(5) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। , — ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1970 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P-5) ਰਾਹੀਂ / ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 12 ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਸਪਿੱਡ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। , ਸਿਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅੱਗੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਉਸਨੇ *ਰਣਜੀਤ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)* ਅਤੇ *ਐਸ. ਪਾਰਥਾਸਾਰਥੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ *ਸੈਂਟਰਲ ਐਕਸਾਈਜ਼, ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਤੰਬਾਕੂ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ (3)* ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਖਿੰਦੂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਗਲਤ ਹੈ। ਬੇਬੁਨਿਆਦ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ

- (1) 1988 (1) SLR 61.
- (2) 1974 SLWR 22.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 2563,

ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਡਾ: ਹਰੀ ਰਾਮ ਕੋ-ਐਜ਼ੂਕੇਸ਼ਨ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦਾਤਾਪੁਰ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਲਾਈ ਸ਼ਰਮਾ ਤੇ ਹੋਰ (ਆਰ. ਐੱਸ. ਮੋਗਿਆ, ਜ.)

ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ।"

ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। - ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ er. ' ਮੰਨਿਆ, ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟੀਮ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, 'ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਸਬੰਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੱਖਪਾਤ ਸਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 (ਬੀ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਮਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ. ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"16 (ਬੀ) ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਪੱਖਪਾਤੀ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ। ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ, ਸਟਾਫ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਕੌਣ ਸੀ। ਦੇ. ਸਮੁੱਚੀ ਮੁਸੀਬਤ, ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿਲਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਚੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 5 ਅਤੇ ਪੀ. 6 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। 2 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ .ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਾਰੀ ਜਾਂਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਹੈ।

16. (ਜੀ) ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕਮੇਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਖੁਦ - ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹ ਸਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਫਰਿਆਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਗੰਜੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਾਰਨ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ

ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 12 ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਰੂ ਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 6, 10 (ਬੀ) ਅਤੇ 11} ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

(10) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਏ ਐਲ ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਆਰ ਕੇ ਸੁਖਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼,- ਜਵਾਬਦਾਰ

1991 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 3213 .

15 ਫਰਵਰੀ, 1991

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949— ਐੱਸ. 13 -A, 13(3) (a)
(i)- ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ — ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ
ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ — ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਵਾਧੂ / ਨਾਕਾਫੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ
— ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ — ਕੀ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ .